

מפעל יוסלה כרמין לתרגום עדויות

מספר ביד ושם: M49E/130

מוסר העדות: סטוק וולף (Stock Wolf)

מועד ומקומות האירועים: דרוהוביץ (Drohobycz), 1939 - 1944

גליציה המזרחית

שפה המקור ומספר העמודים: פולנית, 2 עמודים

מתרגמת: קנת פרנקה, קיבוץ בית זרע

מדפיסה: ענבר אופיר, קיבוץ ניר יצחק

דרוהוביץ (DROHOBYCZ)

סטוק וולף נולד בשנת 1896 בדרוהוביץ. נשוי, שני ילדים בגיל 9 ו-13 (ילדות). בית חרושת של פרקטים ב-דרוהוביץ. גר עד שנת 1939 ב-קטוביץ (Katovice). בספטמבר 1939 המשפחה עברה לדרוהוביץ. הגרמנים נכנסו לדרוהוביץ ביולי 1941. בשנת 1942 הועברו לרחוב אחר. התקופה הראשונה הצטיינה בהתנכלויות מועטות. הגירוש הראשון היה ב-7 לאוגוסט 1942, לקחו 4,800 איש, כנראה ל-בלז'ץ (Belzec). האזרח סטוק הסתתר בדירה פרטית. בשנת 1942 בנובמבר הכין מסתור בשביל 14 איש. הילדים נמצאו במסתור עד לאותו הזמן, הוא ואישתו נכנסו באוגוסט 1943 ונשארו עד לבוא הצבא הסובייטי. אחרי כמה זמן שיכנו שם 39 איש, מתחת לדירה של אדון וולושנסקי אייזק (Woloszenski Izak), מנהל של בית מלאכה מכני ומנהל בית החרושת של המעיד. זיירי המסתור בישרו בתוך המקום, המצרכים סופקו מידי יום והתשלום עבורם, לא היה תגמול אחר. היו ביניהם 3 רופאים אשר הגישו עזרה רפואית. ביוני 1944 חוסל הגטו, מחנה העבודה היה קיים עד אפריל 1944. באותה תקופה נשלחו שאר האנשים ל-פלאשוב (Plaszow). מיהודי דרוהוביץ (17,000) נשארו בסביבות 500 - 600, רובם ניצל במסתורים. האזרח סטוק מדגיש במיוחד שאזרח וולושנסקי לא היה משוחד בכלל. אשתו של וולושנסקי התייחסה מאוד בעקביות, השתדלה להרגיע ולשמח, היא בעצמה לא נכנעה לבהלה.